

พระราชบัญญัติ

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“(๑) จัดทำ จัดพิมพ์ โฆษณา จำหน่าย หรือเผยแพร่รายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๑

“มาตรา ๒๒ ทวิ ให้องค์การโทรศัพท์ที่มีสิทธิแต่ผู้เดียวในการจัดทำ จัดพิมพ์ โฆษณา จำหน่าย หรือเผยแพร่รายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์

ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากองค์การโทรศัพท์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐซึ่งจัดทำหรือจัดพิมพ์รายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ขององค์การ

โทรศัพท์เพื่อใช้ในราชการ และเอกชน ซึ่งจัดทำหรือจัดพิมพ์รายชื่อและ
หมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์เพื่อใช้ในกิจการ
ของตน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลำนนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การ
จัดทำ จัดพิมพ์ โฆษณา จำหน่าย และเผยแพร่รายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของ
ผู้เช่าโทรศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นในการให้บริการและการใช้บริการโทรศัพท์ในปัจจุบัน
และรายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เช่าโทรศัพท์ดังกล่าวย่อมต้องมีการจัดทำ
จัดพิมพ์ ฯลฯ เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมอยู่เสมอ สมควรกำหนดให้กิจการ
ดังกล่าวเป็นอำนาจและเป็นสิทธิ ขององค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทยแต่ผู้เดียว
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้